

DAVANT LA RECENT ACTITUT DE LA POLICIA A LA UNIVERSITAT :

Que fins ara sabem, quatre companys han resultat ferits, a l'interior de la Facultat, per l'actitut irresponsable de la Policia, el passat dilluns dia 6, a la vegada que els danys materials poden ser relativament elevats (trencadissa de vidres, etc.).

Ens preguntem si aquesta és una actitut democràtica ó una reïnstitució del bandalisme oficial, que fa un temps era habitual. Cert és que el poble, després d'haver mostrat proves de gran paciència i "maduresa", reconegudes pels mateixos que avui el fereixen, ara viu nerviós. Nerviós perquè veu com les seves esperances cada cop es converteixen més en un joc de mans al que tenen accés una minoria, i inclús dins d'aquesta minoria les propostes més populars es veuen rebutjades.

El poble es sent poc informat i menys participant. El retardament de les eleccions municipals, quan tots els pobles i ciutats semblant demanar el contrari i quan cada dia es succeïxen noves dimissions als consistoris, els impediments en els processos autonòmics, com "ells" diuen, quan són milions els que ho han exigit al carrer, les relacions internacionals que du el Govern, amb dubtoses sortides beneficioses i dignes pel país (sinó per una minoria),... i l'intent de fer callar en aquells que resulten molestos mitjançant l'ús de les lleis més genuïnes del Règim. Si estem en una democràcia, senyor Suárez, francament no entenem com fa vosté els comptes.

El senyor Martín Villa ens venia a parlar de seguretat ciutadana el mateix dia que demostrava, damunt les costelles d'alguns companys, que les seves forces d'ordre públic seguïen éssent un perill públic.

Si el poble ha sortit al carrer, ha sigut perquè no se li ha donat la més mínima possibilitat de lluitar contra quelcom que creia injust, i encara que consumat ho segueix creient, i recordi tothom que això no és democràcia. El poble s'ha vist reprimit amb el salvatjisme més "típic" de certes èpoques, que créiem passades, veient clar que el que importa no és l'ordre públic, sinó el mutisme públic.

Torna a haver gent escampada pel món que torna a dir: "a Espanya no és pot parlar". Com ens ho hem fet, senyor Suárez?

*Veure pàgina 23.

24 PÀGINES / 15 PESSETES

UNIVERSITAT DE BARCELONA

Biblioteca de Física i Química

ENTREVISTA EN EXCLUSIVA AMB BADIA I MARGARIT

Al plantejar-me fer un comentari sobre el Claustre que va tenir lloc el darrer mes de desembre, crec que el més adient és perdre com guió les ordres del dia de les dues reunions que van tenir lloc.

El primer dia tot es va centrar en la presentació de candidats (en aquest cas candidatura única), el desenvolupament de la votació i el resultat de la mateixa respecte el primer punt, el doctor Badia va tornar a insistir en les tres directrius sobre les quals pensa apouar els seus esfroços, que són:

a) Autonomia universitària.

punt que inclou: construcció de l'estatut de la universitat relació del professorat, planells d'estudi i investigació, com punts més destacables

b) Rejuveniment de la universitat:

en el sentit de rejuvenir i substituir estructures.

c) Inserció de la universitat a la societat:

creient que aquest punt és fonamental per aconseguir objectius clars i útils per part de la universitat.

Omitint comentar l'aspecte mecànic de la votació, el que pot tenir interès és el considerar per sectors el resultat de l'escrutini.

	CENS	VOTS	BADIA SI	NO	EN BLANC	NULS
DRET I ECONOMIQUES	232	168	136	6	25	1
CIENCIES I PND	260	233	159	24	45	5
MEDICINA I FARM.	255	205	144	16	45	0
ESCOLES UNIVERSIT.	181	122	75	17	29	1
FILOSOFIA, GEOGRAFIA I FILOLOGIA	291	235	169	18	45	3

Resultats globals:

CENS:1219, VOTS:965, SI:683, BLANC:189, NO:81, NULS:10

Respecte al segon dia, un cop constituïda la taula de la presidència, amb un representant de cada estament, el doctor Bdia com rector electe i el doctor Obiols com antic rector, es va passar a una sèrie de discussions que van cristalitzar en els acords que es sintetitzen al full que reproduïm a continuació d'aquest article. Solzament van quedar constituïdes la comissió de l'estatut del professorat, a petició dels PNN que ho van proposar al Claustre que ho va aprovar en votació per considerar que en aquest sentit ja s'hi havia treballat i no es comenzava de zero, i el secretariat de la comissió permanent.

En quant a les intervencions, crec que és oportú destacar els estaments més organitzats i que van donar, al menys, l'imatge de coherència, que van ser els PNN i els PND. Per part dels catedràtics i

numeraris, les intervencions es van centrar a persones concretes, recordo al doctor Maluquer, que per la seva experiència poden aportar idees molt positives, però sempre a títol personal.

A nivell d'estudiants no es va definir una opció compacte i amb uns objectius concrets, doncs, a part de l'inexperiència, existeix una pèrdua d'identitat que es tradueix en un anar al remolc d'altres sectors més organitzats, i no passar a discussió temes que no és suficient que s'incloguin als programes de presentació de candidatures.

BREU I CERT

Simpàtica acollida.*

En un simpàtic acte, els PNN, van rebre al representant del MEC, que havia tingut la mai prou ben agraïda gentilesa de viatjar a províncies. Per aquest fet i d'altres vàrem tenir tres dies de festa.

L'acte va resultar molt emotiu, va cloure amb el cant per part de tots els assistents del popular "ónde ezará mi carro", moment en el qual, alguns dels allí aplegats va fer una breu exhibició de balls típics.

Fonts, per suposat, no dignes de cap crèdit, han manifestat que tots els esforços del Claustre, i les diferents comissions, podien esdevenir

inútils davant d'un projecte que pensa portar a que li aprovin les Corts, la UCD.

I és que aquest xicotet d'en Suárez te el nas llarg...

NOTA:

Als companys de cinqué, que van abstenir-se d'enviar un representant al Claustre, els hi hem demanat que ens informessin dels seus motius.

Sembla ésser que els hi ha sigut impossible fer-ho, almenys en aquesta edició.

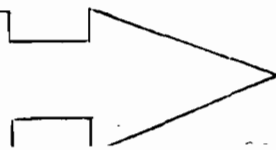
* Veure article

pàgina 11

PAU AL GALLINER

Els PND no van posar cap inconvenient, molt al contrari, en informar dels seus pensaments. Però, quan vam anar a recollir l'informe que els hi havíem demanat, ens van dir que existien tensions entre ells que feien molt difícil l'elaboració d'un informe (que lògicament havia d'ésser conjunt).

Llavors ens van facilitar el full que reproduim íntegre tot seguit, que és el mateix que ells van distribuir entre els claustrals. Segons ens van explicar constitueix el document conjunt més ampli que, fins ara, han pogut redactar.

Per primera vegada en la història de la Universitat Central de Barcelona d'aquests darrers 40 anys, el Personal No Docent participa oficialment en un òrgan universitari: el Claustre.

Pensem que aquest sol fet és prou important com perquè la Universitat, aquí representada, ens doni la paraula i ens deixi expressar públicament qui som, què volem i quin paper creiem que juguem o hem de jugar tant en el si de l'actual Universitat com en el procés constituent cap a una nova Universitat.

En primer lloc, el personal no docent som uns treballadors d'un servei públic en el que hi tenim una sèrie de funcions que no són tan homogènies com sovint es creu; funcions de manteniment, administratives i especialitzades: biblioteques, col·laboració científica, programació, etc.. Tampoc tenim una situació contractual homogènia: uns tenim contracte laboral, altres contracte administratiu, altres som funcionaris, interins, de l'organisme o de cossos generals. Però creiem que conjuntament formem un dels tres estaments universitaris, al costat de l'estament docent i l'estament discent,

Per tant, creiem que hi ha dos principis bàsics que ens han de ser reconeguts en tot procés de la Universitat, i en concret en aquest Claustre:

- a) que som treballadors, amb uns drets i uns deures que han de ser discutits, determinats i defensats en el si de la Universitat: sou, servei, estabilitat, dedicació, etc.
- b) que som universitaris, perquè tenim unes funcions imprescindibles per a la Universitat, i que com a tals tenim els mateixos drets i deures que els altres estaments: elegibilitat i paritat en els òrgans de govern o gestió, participació en totes les tasques: planificació científica i de funcionament, redacció d'estatuts, etc.

En conseqüència:

- denunciem que no és justa ni democràtica la forma en què s'ha determinat la nostra participació. Entre altres raons perquè no hem estat consultats de si ens semblava bé el nombre de 60 participants, d'un total de 1.200 claustrals, ni de en base a què s'havia determinat aquest nombre. Es a dir, ens sembla, que no s'ha pensat seriosament en si realment havíem de participar, per què havíem de participar i en quin grau hi havíem de participar.

- denunciem que de cara a un procés constituent cap a una nova Universitat, no s'ha tingut en compte la seva adequació a la realitat, determinant els procediments de govern i d'organització administrativa en base a les funcions de cadascú: les estrictament docents que pertocquen al personal docent i discent, les estrictament d'organització administrativa que pertocquen al personal no docent i les de planificació i gestió que pertocquen a tots els universitaris, juntament amb les entitats ciutadanes i altres grups de representació (partits polítics, centrals sindicals, etc.)

- denunciem que ni en l'ordre del dia d'aquest Claustre ni en l'alternativa de sanejament es tingui en compte com a qüestió urgent la problemàtica econòmica de tots els treballadors universitaris. No creiem que l'equip de govern vulgui caure en el greu error d'ignorar unes obligacions concretes envers aquests treballadors, especialment quant a estabilitat i adequació del sou, fent caure damunt les espalles dels més febles la mala distribució dels pressupostos, que cal revisar urgentment.

Finalment, sense el desig de dificultar d'entrada el funcionament d'aquest Claustre, però si amb el desig de clarificar la presència del Personal No Docent al Claustre, demanem que el Claustre es pronunciï sobre l'acceptació o no dels dos principis abans esmentats:

- a) que tenim els mateixos drets i deures que els altres estaments (pel que fa a elecció, participació i representació a tots els òrgans i tasques universitàries), i
- b) que els nostres drets i deures com a treballadors -així com els dels docents- no es poden deixar per discutir fora d'aquest o d'un futur Claustre.

ENTREVISTA EN EXCLUSIVA
amb el doctor
BADIA I MARGARIT

ESPECIAL

CLAUSTRE

"Us ben confesso que nosaltres mateixos creïem que hi hauria menys assistència, i, a l'hora de l'elecció, menys nombre de vots..."

Puntualment, a l'hora que ens havia citat el dia anterior, vam arribar tots quatre al Rectorat. Vam esperar uns minuts en una sala, plena de quadres amb els retrats de quasi tots els que han estat rectors. Poc després vam ser cridats al despatx del Rector.

Bon dia, doctor. Com creïem que no tindrà gaire temes, voldriem demanar-li primer unes opinions sobre el Claustre, si ens queda temps analitzarem després altres qüestions.

B. i. M.- L'opinió que jo puc donar del Claustre és favorable, positiva. Crec que en podem estar tots contents. Aquesta no és l'opinió de tots els universitaris, tant per part de catedràtics com a altres nivells. No hi ha hagut col.laboració al 100%, com hauria estat desitjable. També d'estudiants n'hi van faltar, però hagués estat utòpic esperar el 100% d'adhesió. Us ben confesso que nosaltres mateixos creïem que hi hauria menys assistència i, a l'hora de l'elecció, menys nombre de vots. Això vol dir dues coses: que el nostre programa ha inspirat confiança, i que hi ha la impressió molt generalitzada de que hem tocat fons.

Crec també que, encara que la primera sessió, el dia quinze, va despertar més interès, pel que suposava l'elecció d'un nou Rector; és la segona, del dia setze, la que crec més important perquè s'hi van engegar les comissions de treball. Això era necessari perquè un Claustre de mil quatre-cents persones és difícil de convocar, i sense aquesta organització ens haguéssim desmoralitzat. Van quedar establertes: una Comissió Permanent, que ha de salvar la continuïtat del Claustre, la Comissió d'Autonomia, que està treballant amb molt d'ànim, la de l'Estatut del professorat, la de l'Estatut del PND, i de l'Estatut de l'estudiant. Aquestes últimes enriquer, crec que haurien d'haver quedat integrades dins la d'Autonomia. Aquestes comissions hauran d'anar creant títols, o capítols, del que haurà de constituir un Estatut d'Autonomia.

REV.- Quines hauran d'ésser les línies mestres d'aquest estatut?

B. i. M.- La comissió que té els treballs més avançats és la de l'Estatut del professorat, que ja és anterior al Claustre. Sabeu que els PNN tenen uns problemes, que ens hem responsabilitzat a apoiar, derivats de que quan es va produir la massificació de la Universitat l'Administració no va produir llocs d'estudi en la proporció necessària. S'ha creat una situació molt desagradable, quan en realitat que ens ha tret les castanyes del foc han estat ells (els PNN) perquè nosaltres no podiem donar a l'abast. Malgrat això l'Administració no ha correspost i estan en una situació molt precària. Les conclusions d'aquesta comissió seran assumides pel Claustre, sempre, que el resultat sigui raonable. L'altre dia que em van fer anar a Madrid a prendre possessió, amb altres dos rectors, em van fer fer un discurs (tenim molta fama els de Barcelona: Un periodista que hi havia per allí em va venir a dir: "usted es el más progresista de los tres, ¿verdad?" i doncs en aquest discurs davant del ministre, els vaig dir que tinguessin la seguretat de que les propostes que vindran, que en vindran,

serian sempre raonables, perquè si no ja no les enviarem. Perquè les gent que hi ha a les diferents comissions de gran responsabilitat.

REV.- Una altra qüestió que havíem pensat preguntar-li, és la del nombre de representants per facultat, que en el cas de la nostra és molt reduït i en altres extremadament gran. Què en pensa, vostè?

BIM.- Això es va discutir al Claustre de la primavera, on es va acordar la composició del Claustre. Són els famosos tres terços, dels quals els estudiants hi són en proporció al seu nombre a les respectives facultats. A pesar d'això es va fixar un mínim. Això va semblar bé a la majoria, i si hem d'acceptar la majoria... Quants representants teniu?

REV.- Cinc, just un per curs, encara que el corresponent al cinquè no hi va assistir, per decisió dels nostres companys.

BIM.- Ah!, jo sabia que alguns estudiants..., quan alguns malèvols han dit que en Badia ha sortit votat just pels PNN i els estudiants...fals, això és fals! Això és dit amb la intenció de que sembli que les catedràtics numeraris no volien que jo sortís rector.

REV.- Un dia es va celebrar un acte a la nostra Facultat, l'unió que recordem, recolzant la seva candidatura. En ell es va parlar de la inserció de la Universitat a la societat, com ho pensen fer?

BIM.- Bé, el nostre equip encara no ha pres possessió com a tal, els vicedirectors prendran possessió possiblement a finals d'aquesta setmana, que pensem fer oberta a tothom, a pesar d'això hi hem pensat bastant. Actualment existeix un Patronat, que no ha funcionat mai, que ha d'ésser el pont amb la societat. Si les coses funcionen nosaltres farem el que podem; el Patronat haurà de representar les forces vives: polítiques, sindicals, econòmiques,..... Un altre aspecte és un projecte que anem elaborant d'una sèrie d'actes a la Universitat: hi ha la idea, per exemple, d'organitzar uns cursos d'administració local per als que es presentin a eleccions per regidors, potser desconeguts d'alguns aspectes tècnics. De la mateixa manera es podrien organitzar aquestes campanyes de defensa ecològica, i no cal dir tot el referent a difusió de la cultura i la llengua catalanes: s'obre una infinitat de possibilitats. Tot això, però, és una mica nebulós, perquè tot just estem començant.

REV.- Quan nosaltres formulàvem aquesta pregunta, hem recordat aquelles classes per obrers que existien quan la Generalitat...

BIM.- Sí, sí; de fet ara ja hi ha cursos nocturns això ja està en part complementat. El fet d'haver passat de menys de 20.000 estudiants a 57.000 que som ara, vol dir que ja ens hi fiquem més dins la societat.

REV.- Una altra pregunta, amb un altra tema. Com entén vostè l'autonomia universitària; alguns havien apuntat que això suposaria un augment de les taxes de matrícula. Com ho podem defensar?

BIM.- Bé, això algú ho havia fet córrer, no solament amb la Universitat, en el sentit que viure aquí exigiria una doble contribució. No, això evidentment no ho pensem nosaltres així, i si algú ho pensés lluitaríem per que no fós així. Com també lluitaríem contra allò que ha corregut de que una de les universitats seria de l'Estat i l'altra de la Generalitat. La fórmula que va adoptar la Generalitat amb la Universitat dels anys trenta era la fórmula més assenyada; dividir les dues universitats seria perpetuar la marginació de dos mons que viuen al mateix país. El que s'ha de procurar és que es produxi una integració recíproca. Quan parlem d'autonomia parlem de que la Universitat ha de ser mestressa dels seus destins. És en aquest sentit absurd, que el meu nomenament hagi estat objecte d'un Consell de ministres i un Reial Decret, pregunteu-li al rector d'Oxford si a ell li passa això. La Universitat ha d'ésser mestressa dels seus programes, elecció de professorat, gestió econòmica,..... Per altra banda la Universitat necessita conèixer,

de mans d'aquells que són escollits per governar el país, com es es vol que sigui la Universitat. És molt còmode en alguns problemes, com ara pot ser la selectivitat, dir "apa Universitat, arregla-ho!". Nosaltres creiem que la Universitat ha de ser una barreja de l'Antic Règim, creació de grans professors i intellectuals, i per altra banda un mitjà d'expansió popular de la cultura. Ara, tal com són les coses, és un no viure això.

REV.- Una altra qüestió que volíem preguntar-li, era sobre l'organització de la universitat a Catalunya: una o moltes? I com es podria evitar la centralització a Barcelona?

BIM.- Evidentment el nostre país té un gran defecte que és la macrocefàlia. Barcelona és massa gran en proporció amb la resta de Catalunya. Hi van haver uns homes, cap als anys vint, que van parlar de la "Catalunya-ciutat", i si no haguéssim hagut de dependre de l'Administració central potser s'hauria fet molt en aquest sentit. Això pretenia potenciar les ciutats de "segona categoria", a base de fer una xarxa de comunicacions molt àmplia, útil i còmoda de forma que fós igual viure a Granollers que a Barcelona, a nivell de vida cultural, esbarjo, ... qui diu Granollers diu Vic o Vilafranca. pel que fa a la Universitat, crec que s'ha d'anar també per aquí. Respecte a la qüestió una o moltes universitats, la resposta és difícil, ara sapigueu però, que existeix un consell interuniversitari i que avui per avui hi ha molt bones relacions tant en el terreny científic com personal. Aquest consell es reuneix molt sovint.

REV.- Un altre problema respecte al qual volíem conèixer la seva opinió, justament perquè succeeix a la nostra Facultat, és que els alumnes no assistim a les Juntes de Facultat, perquè creiem que no són paritàries: és a dir que el nostre vot no ens és útil...

BIM.- Bé, això es va parlar al darrer Claustre. Succeeix que nosaltres tenim un grup de gent, catedràtics i no, que estan així esperant a veure quan ens saltem la legislació vigent per dir: "falta!; això és incorrecte i ho podem impugnar!" Per una banda tenim la composició del Claustre, que va ser acceptada per la Superioritat, i per una altra...; no tenim més remei que anar passant, com es diu, per la corda fluixa, i anar esperant, ... és a dir anar esperant matar tot el que és gras. Estem portats per un procés que serà irreversible, serà irreversible, però no hem de ser impacients. Hem de pensar sempre allò que és viable, jo respecto molt la posició dels estudiants que han dit que no hi volien anar, estan en el seu dret. Totalment efectiva, ho és?, les qüestions de principi sempre són acceptables, després la política és l'art de saber fer la pràctica de les coses. No us ho prengueu pas com cap lliçó!, però vegeu quina és la nostra situació. Volem canviar la legislació vigent sense vulnerar-la, una mica com ha fet el país; amb tots els avantatges de no haver-hagut una "ruptura", però també amb tots els inconvenients. Això ens porta a acceptar coses que no haguéssim estat si haguéssim començat de cap i de nou, i que ara són. Les coses són com són.

REV.- Per últim...

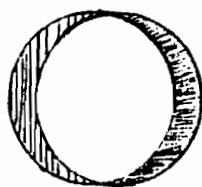
BIM.- Va, sí, sí, ...

REV.- quines pensa que seran les línies meates de l'estatut del professorat i de l'estudiantat?

BIM.- De l'estudiantat hi ha hagut una reunió, amb molt poca assistència

d'estudiants, això és una cosa remarcable. Hauria d'animar-se una mica la gent, i de fet encara no s'ha fet gaire cosa. En qüestió de l'Estatut del professorat estem més endavant, perquè com us deia fa mesos que està en marxa..

...Van ésser més de tres quarts d'hora de xerrar, cal dir i volem fer-ho, que vam ser perfectament atesos en tots els aspectes, molt més del que ens podem esperar en començar. El doctor Badia va atendre amb tota cura les nostres preguntes. N'havíem recollit força de boca de companys de la Facultat aquell mateix matí. Vam treure la impressió que cal recuperar confiança en la Universitat i en aquest procés, confiança que, de segur, s'ha perdut a base de tanta aixecada de camisa...

"ELSSOUS DELS PNN" =====

Era la nostra intenció presentar un recull de les opinions que, sobre el desenvolupament del Claustre, tenien els diferents estaments que hi van participar.

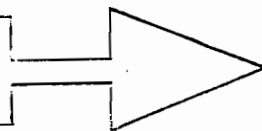
Els PNN van accedir ràpidament a facilitar-nos informació, el que els hi vam demanar era un breu resum on expressés les seves opinions.

Llastimosament, però, després d'haver anat a demanar la informació varies vegades, ens han manifestat que els hi era impossible preparar l'informe doncs era molta la seva feina. Altra dia serà germà...

Reproduïm tot seguit un full informatiu, que es va fer córrer pel Claustre, on s'exposen les fites que es proposaven assolir.

Un dels representants dels estudiants que hi assistiren ens ha aconsellat reproduir-ho, pel que te de interès. Algunes mocions, que en un principi no eren incloses al text, però que s'hi van afegir, figuren entre paréntesi.

MOCIÓ AL 3er= PUNT DE L'ORDRE DEL DIA
AQUEST CLAUSTRE ACORDA:

1.- Creació de les seqüents comissions: Comissió Permanent, Estatut d'Autonomia Universitària, Estatut del Professorat, i Estatut del Personal No Docent. (i Estatut dels Estudiants).

2.- Composició. Els professors numeraris, no numeraris i estudiants claustrals de cada Facultat, Escola Universitària ó Delegació -Lleida: dues delegacions; Tarragona: dues delegacions- podran escollir, respectivament, entre ells: un professor numerari, un professor no numerari i un estudiant per a formar part de les tres primeres (totes) comissions. Podran formar-ne part també 5 (posteriorment aquest nombre no va quedar segur) claustrals representants del Personal no decent (amb dret de vot).

La comissió de l'Estatut del PND estarà composta per 1 professor numerari, 1 professor no numerari, 1 estudiant i 1 PND, d'acord amb el procediment anterior.. De més a més, podran inscriure's per a participar en els treballs de cada Comissió tots els universitaris interessats en el tema.

Els universitaris no elegits per a ésser membres de la Comissió, però que s'hi hagin inscrit, podran presentar-hi informes esmenes, suggeriments, etc., i demanar que els dits textos siguin votats pels membres de la Comissió. En cas de no ésser acceptats els interessats tindran dret que s'incorporin com annexos, i que la Comissió els presenti al Claustre. (sempre que hagin tingut un mínim d'un 21% de vots al ésser proposats a la Comissió).

3.- Funcions. La Comissió Permanent del Claustre s'encarregarà d'impulsar els treballs de les Comissions i d'assegurar la continuïtat del Claustre entre les sessions plenàries. Tindrà cura així mateix de l'adequada interrelació entre el Claustre i els òrgans de govern de la Universitat. La Comissió Permanent elaborarà un projecte de reglament del Claustre que li serà sotmès a la propera sessió. La Comissió Permanent serà presidida pel Rector. Les altres comissions redactaran els corresponents projectes articulats d'Autonomia Universitària, dels Professorat i del Personal no decent (i del estudiant) i els sotmetrà a l'aprovació del Claustre.

4.- Constitució. Totes les comissions seran constituïdes abans del dia 20 de gener de 1978. Els degans, director d'Escoles universitàries i delegats de dependències es responsabilitzaran de la constitució i el Rectorat tindrà cura que es compleixin els terminis.

5.- Calendari de treball. La Comissió de l'Est. del Professorat haurà de redactar el seu projecte per a presentar al Claustre abans del 15 de març. Les d'Autonomia i del Pnd hauran de fer-ho abans del 10 d'abril.

Les comissions hauran de preveure un període d'informació pública sobre un pre-projecte dels seus treballs.

THE LABORATION SHOW

LA GENTE AVIDA DE CONOCIMIENTOS NO SABE COMO CONTENER SUS DESEOS POR DAR INICIO A LA PRACTICA DE LABORATORIO...

Y POR FIN UNAS BELLAS Y ATRACTIVAS SEÑORITAS SE APRESTAN A DAR INICIO A "THE LABORATION SHOW"...

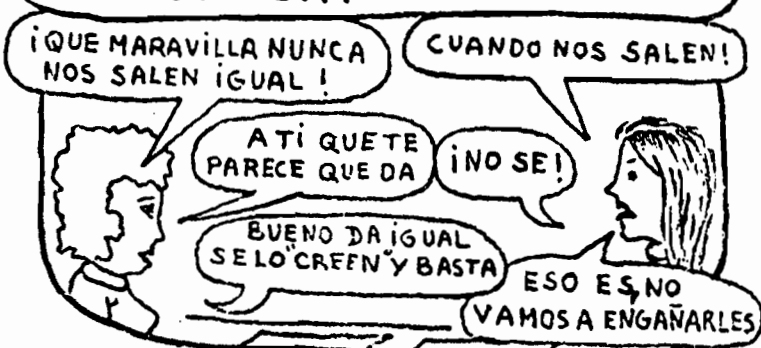

PARA COMPROBAR EL PASO DE LA CORRIENTE ELECTRICA TENEMOS AQUI ESTA BOMBILLA CERRAMOS EL CIRCUITO Y...

¡OIGA! QUE ES ESE "HILO" QUE SALE POR DEBAJO

MIENTRAS AMBAS PROFESORAS REALIZAN UN INTERESANTE CONTRASTE DE PARECERES SOBRE LOS SUCESIVOS EXPERIMENTOS QUE ALLI ACONTECEN LLENANDO DE EXTASIS A LOS PRESENTES...

Y LLEGA EL MOMENTO ESPERADO POR TODOS LA PRACTICA PERSONAL EL CONTACTO DIRECTO CON EL MUNDO DE LA CIENCIA...

UNO EMPIEZA A DESCUBRIR SUS SECRETOS...

DESAFIANDO CON VALOR LOS PELIGROS DE CUALQUIER EXPERIMENTO...

PERO TODO TIENE SU FIN Y LO BUENO PRONTO ACABA...

Y ASI TERMINA UN DIA LLENO DE CONOCIMIENTOS CON ESA ULTIMA CHARLA CON EL AMIGO SOBRE ALGUN PROBLEMA...

A POBRE ENTENDEDOR MUCHAS PALABRAS NUNCA BASTAN

enfront dels que han fet e intenten fer del seu autoritarisme intransigent l'eina amb la que mantindre llurs privilegis i suplir la seva manca de raons.

Sabem que en aquesta lluita per a una veritable transformació contem i podem contar en el futur amb l'actual equip rectoral. Però sabem també que no podem deixar el procés de canviament a les seves mans. Que sense una constant iniciativa per la nostra part i sense una constant exigència de fidelitat i respecte al programa de transformació el pes del passat, encara profundament difós en les persones i estructures d'avui, acabaria per doblegar llurs esquenes. I com el company Badia va dir : llevors hauríem fracassat!

Molt ens hi juguem -nosaltres i tot el nostre poble- en la present lluita pel canvi del sistema d'ensenyament, del que la Universitat n'és una part, ni més gran ni més petita que les altres. Sense negar en absolut la raó que podem tindre molts en ressaltar la sinceritat del discurs del Rector enfront de la "diplomàtica hipocresia" del parlament del Secretario de Estado, aquest darrer va ser, a fi de comptes, molt clar. D'acord amb una cita incompleta de N. Wiener, que reproduïm sencera al final, va essenyalar que la tasca de la Universitat té que ser produir cada cop més "professionals" que es puguin vendre bé a un mercat de treball cada cop més selectiu. Nosaltres creiem, amb Wiener, que la tasca prioritària per la que cal lluitar, tan a fora com a dins de la Universitat, és la transformació cap una societat que no estigui basada en la compra-venda. La gran preparació que això requereix exigirà sens dubte un gran esforç de superació "docent" i una apertura social molt més ample que la tan esmentada "massificació". Que la lluita és llarga i difícil, que els obstacles surten a cada pas i "dintre casa nostra" ens en pot donar idea la proposta que el mateix divendres a la tarda, a la comissió encarregada d'elaborar el nou Estatut, va fer un PNN oposant-se a la inclusió dels termes "humà i humanístic" en un esborrall ja tan inadequat i elitista com: "També promourà (la Universitat) la integral formació dels alumnes al més alt nivell humà, científic, tècnic i professional". Com resultat d'un ampli debat el text fou totalment transformat en la línia d'un manifest de Bellaterra. Un gra de sorra més va caure al plat del futur.

"La revolució industrial d'avui té que devalorar el cervell humà, si més no en les seves funcions més senzilles i habituals. Naturalment, com el fuster, el mecànic i el sastre qualificat, varen sobreviure d'una manera o altra a la primera revolució industrial, així també el científic i l'administrador qualificat podran sobreviure a la segona. Però imaginem que aquesta segona revolució estigui ja realitzada. En aquest cas l'home mig, dotat de capacitat mitja, si no inferior, no podrà oferir per a la venda res que mereixi la pena de comprar.

L'única solució es construir una societat fonamentada sobre valors humans, diferents de la compra-venda. Per a la construcció d'aquesta societat és indispensable una gran preparació i una gran lluita"

Moltes son les coses que tenim que dir entorn la sessió acadèmica de presentació de l'equip rectoral del passat 10 de febrer, presidida per el Excmo. Sr. Secretario de Estado. I no només aquelles que poden omplir una o més cròniques periodístiques com poden ser des de la profunda significació de l'acte després de quaranta anys d'opressió, la nombrosa presència de pancartes alusives a la precària situació econòmica i laboral de la majoria del professorat, fins el diferent tracte que el nombrós auditori concedí als diferents oradors.

I aixó perque tots aquests fets han d'incloure's dintre d'una lluita per la transformació de la Universitat que sense repòs s'està duient des fa ja uns quants anys. Una lluita que, en gran mesura encapçalada per el moviment de P.N.N., no s'ha mantingut aïllada de la lluita de la resta de sectors oprimits de la nostra societat. I la perspectiva que neix del compromís, del necessari protagonisme en el procés històric de transformació, dona un contingut a l'acte que depassa la remembrança d'altres dates històriques de les que el Exm. Sr. Conseller de Cultura va fer esment. Perque les "solemnes" parets del Paraninf eren molt més les mateixes que acolliren fa dos o tres anys una "tencada permanent de PNN", en la que es varen debatre en profunditat tots els problemes de la vida universitària - essencialment els mateixos que avui -, que aquelles parets que algú recordà amb la nostàlgia d'un passat que varem perdre. La nova universitat, la que el poble - millor que "país" - necessita, ha de basar-se molt més en el futur i en les tasques que deurà complir al servei d'aquest poble que en les essències d'un academicisme apergaminat o en passades glòries que mai varen ser massa nombroses. El Paraninf, com va mostrar la celebració del darrer Claustre al Palau de Congressos i com hem vist aquest 10 de febrer, a l'igual que tantes altres coses, lleis i estructures, s'ha quedat petit per a les tasques que avui hi ha que assolir.

Els perllongats aplaudiments a la intervenció del Rector van ser no sols deguts a l'exposició que, en ocasió tan "solemne", es va oferir a fer de les reivindicacions que són a l'eix del moviment de P.N.N., sinó que, per damunt de tot, varen ser una mostra d'afirmació del futur de la nostra Universitat. Un futur que, tal i com expressà el nostre Rector, estem disposats a construir amb sinceritat i humilitat, lluny de sumptuoses declaracions de "inquebrantable voluntat de servicio a ..." en nom de les quals es va fer marxa ençera, i després s'obstaclitzà tot avenç, en el camí d'una universitat al servei del poble. Però també amb fermesa i exigència. Exigència amb nosaltres mateixos, en les nostres tasques de cada dia i amb les extraordinàries del moment present. Fermesa

bustia

CENTRALS NUCLEARS... al servei de qui? ¹³

Voldria en aquest article donar la meua opinió enfront de la implantació, ja real, a l'estat espanyol, de centrals nuclears; Centraré el meu article en aquells aspectes, per mi, importants, que s'han de considerar, al parlar sobre aquesta nova font d'energia.

Els aspectes a considerar serien: els aspectes polítics i econòmics; els problemes d'ordre tecnològic; els problemes derivats de la contaminació tèrmica i radioactiva del mitjà ambient; i per últim el problema de la demanda cada cop més gran d'energia.

Els aspectes polítics i econòmics.- És aquest un punt fonamental ja que es aquí on, per mi, cau la veritable raó de l'implantació de l'energia nuclear no sols a l'estat espanyol si no arreu del món. La implantació d'aquesta font d'energia per sobre d'altres fonts "clásiques" (carbó, petroli,...) o sobre les noves fonts (solar, eòlica,...) es deguda a que una serie de multinacionals (Westinghouse, General Electric,...), d'empreses nacionals (Fecsa, Iberduero,...) i de bancs poden treure més benefici de l'energia nuclear que de les altres fonts. Aixó es per mi evident, unes empreses capitalistes no busquen el que es millor pel poble si no el augmentar els seus beneficis de la forma que sigui. I aquesta llei del màxim benefici comporta una serie d'implicacions en el terreny econòmic i d'estrategia militar.

Un primer aspecte seria la dependència tecnològica, ja que al ser una tecnologia complexa i sols posseir-la les multinacionals, tot estat que vulgui fer una central depen de les empreses citades, Aquesta dependència no és sols en la maquinaria si no en altres camps com son l'obtenció, l'enriquiment i reprocesament de l'Urani; Actualment l'urani espanyol s'enriqueix a USA o URSS i es reprocesa a França o Gran Bretanya.

Aquesta dependència exterior és més visible en el cas de l'estat espanyol ja que els crèdits per fer les centrals nuclears venen de bancs americans com Bank of America, Chase Manhattan Bank o

bústia

o d'altres bancs europeus. Per tot aixó es evident que amb la proliferació de centrals nuclears no assolirem una independència energètica si no que encara dependrem mes dels estats capitalistes com USA o els de L'Europa occidental.

Les centrals nuclears produeixen anualment uns cent vint quilos de Plutoni, i sols amb sis quilos de Plutoni es pot construir una bomba nuclear; es per aixó que tenen un valor estrategic molt important. Es aquesta una altra de les raons de l'implantació de les nuclears, la producció d'armament nuclear.

Hi ha encara un altre aspecte en aquesta implantació forçada de les centrals nuclears: els veïns al voltant d'una zona on s'ha d'instalar una nuclear no son mai consultats, sobre si estan d'acord amb la seva implantació, sobre les necessitats energètiques de la comarca,...Aquesta manca de participació popular és deguda a que aixó podria significar un pas enrretera vers la implantació de les nuclears. Un fet que reflexa que les centrals son fetes a espatlles del poble serien les concentracions en les centrals en construcció d'Ascó, Valdecaballeros i Lemoniz, en contra les citades centrals.

Es per aquestes causes que l'informació sobre les centrals nuclears es mínima i manipulada, per tal de donar una visió de les nuclears com una font d'energia neta i amb pocs problemes. En aquest aspecte voldria resaltar sols dos fets prou significatius: Primer. El novembre de 1977 la CIA va anunciar un accident nuclear ocorregut a la URSS el 1958 en el que van morir un centenar de persones, que no va comunicar a la premsa per les seves implicacions negatives per poguer construir les nuclears. Segón. S'ha observat que a Vandellós hi ha una zona d'empobriment de Plancton que va detectar un satéllit, a rel d'aixó es van fer unes investigacions que estan a l'institut d'investigacions pesqueres que no han pogut ser consultades per ningú. Aquesta manca d'informació no es fruit d'una casualitat si no d'uns interessos de les citades empreses.

CONTINUARÉ L'ARTICLE EN ELS PROPEROS NUMEROS DE LA REVISTA.

Toni Serrallonga

LA ASTRONAUTICA

ALGO MAS QUE UN CIRCO

En el pasado número de nuestra "Revista de Físiques", aparece un gran artículo ("Acerca de la Neutralidad de la Ciencia", Leblont, págs 8-10), en el que se vierten ciertas afirmaciones que desearía matizar, dado que pueden suponer una manipulación de la información.

En uno de los párrafos del escrito se lee (y cito textualmente) que "en cuanto a las repercusiones tan ponderadas de la ciencia espacial, sólo conozco las cápsulas de cerámica refractaria y otros objetos parecidos", y más adelante que: "(la ciencia) asegura la puesta en escena de estos nuevos juegos de circo con los cuales se intenta entretener a las multitudes y alejarlas de los problemas serios: ¡Cómo considerar de otra manera la carrera a la Luna y esos robots pisando el polvo selenita al precio de millones y millones de dólares que representan realmente el sudor y la sangre de millones de hombres a quienes se arroja como pasto ese espectáculo!"; de los que se deduce un cierto menosprecio por la investigación espacial.

No es mi intención polemizar sobre el artículo en su conjunto (del que suscribo gran número de párrafos, aunque discrepo abiertamente de otros), sino difundir las realizaciones de la Astronáutica, que no se pueden reducir objetivamente a un simple juego circense.

Obviamente no soy un ingenuo que crea que la investigación espacial se ha producido por amor a la Ciencia. La política, la Economía y el juego de sus intereses han intervenido (e intervienen) en la exploración del Cosmos. Entre la multitud de pruebas de ello que podrían citarse, anoto un libro (H. Young, B. Silcock, P. Dunn "Viaje al Mar de la Tranquilidad" Plaza & Janés, Barcelona, 1969) que es ampliamente ilustrativo sobre las implicaciones político-militares-económicas de cada movimiento de la NASA.

Al mismo tiempo, los 7 cosmonautas muertos en estos primeros años de Era Espacial (27-1-67: Virgil I. Grissom, Edward H. White y Roger B. Chaffe; 24-4-67: Vladimir Komárov; 29-6-71: Dobrovolski, Patsáiev y Vólkov) y los recientes daños causados en territorio canadiense por el Cosmos 954, son sin duda puntos negros que hay que anotar en el "DERE" de la Astronáutica.

De todos modos, las repercusiones de la ciencia espacial en la vida cotidiana del hombre de la calle y mucho más, en el mundo científico, son (sin miedo a exagerar) verdaderamente inmensas.

Es imposible presentar en un artículo todas y cada una de las 25000 patentes de nuevos inventos que se reconocen directamente atribuibles a la conquista del espacio, y las innumerables mejoras que la tecnología derivada ha impuesto en la fabricación y diseño de gran cantidad de productos ya cotidianos.

A modo de testimonial balance, podemos señalar las consecuencias más espectaculares que en algunos sectores ha producido la Astronáutica.

COMUNICACIONES

Es innegable que, a fines de utilidad colectiva y masiva, el más efectivo fruto se ha conseguido con la red de satélites de comunicaciones, cada vez más potentes y polivalentes. Más de 20 satélites en activo (herederos de otros 50 que les precedieron) son testimonio de una voluntad de diálogo y comprensión entre los continentes.

En una época de interrelación mundial, las comunicaciones rápidas, seguras y extensibles a cualquier punto del globo, son vitales. El salto adelante solo fue posible con la Astronáutica.

AGRICULTURA

Gracias a la ayuda de satélites y de sensores de control remoto a ellos incorporados, las grandes plantaciones agrícolas y forestales de todo género reciben una atención que permite no sólo determinar la situación y posibilidades exactas ante cualquier nueva cosecha sino también advertir a tiempo de cualquier plaga que pueda afectarlas. El desarrollo de los satélites de la serie ERTS y de los aún más específicos en la aplicación, pueden cubrir los siguientes servicios, en conexión con los controles de los departamentos de Agricultura: detección de formaciones de insectos, detección de incendios forestales, cambios en los terrenos (humedad o sequedad), identificación de plagas, clasificación de suelos para planificación de óptimos programas de cultivo y asesoramiento sobre especies que mejor puedan fructificar, evaluación de parajes y lugares adecuados para el recreo y la promoción turística, etc.

Todo ello confirma la impresión que un plan coherente de acción contra el hambre sólo podrá ser organizado desde el espacio, desde donde se contempla nuestro planeta azul como una unidad.

METEOROLOGIA

La atmósfera, sus nubes, sus formaciones específicas determinantes de tormentas, se encuentran bajo control de información constante gracias a los actuales satélites meteorológicos. La predicción casi instantánea, el viejo sueño de los meteorólogos, es hoy una realidad. Al presente, se trabaja para la puesta a punto de redes internacionales mediante las cuales y gracias al uso de nuevos y sofisticados satélites en conexión con centrales de computación de datos, sean posibles las predicciones del tiempo más allá de dos semanas vista. Con ello, se avanza incluso hacia las posibilidades de controlar y modificar el tiempo. Y, sobre todo, los adelantos ya conseguidos permiten la previsión de ciclones y la adopción de medidas cautelares frente a los mismos. La seguridad en la navegación por mar y aire, empiezan a favorecerse seriamente por esta actividad espacial. Por otra parte, y esto es importantísimo, los satélites meteorológicos coadyuvan eficazmente en el control de la contaminación atmosférica, facilitando las operaciones apropiadas para conseguir atajar sus causas.

NAVEGACION

Los satélites de navegación vienen a cubrir una función indispensable en momentos en que se agudizan los problemas de tráfico aeronáutico y marítimo. La posición de las naves de ambas índoles, sus rutas, su dirección, y en suma su exacta situación frente a cualquier emergencia, quedan bajo el amparo instantáneo de tales satélites, de día y de noche y sea cual sea el estado del tiempo, pudiendo proporcionarle inmediata respuesta a sus necesidades.

RECURSOS TERRESTRES

Estos ingenios espaciales, equipados con cámaras de televisión de 4125 líneas de definición, con detectores magnetométricos y gravimétricos, con espectrómetros especiales, fotografía infrarroja, etc; conducen a objetivos múltiples, entre los que destacan:

- a) La ordenación del medio ambiente incluido el urbanismo y las comunicaciones terrestres.
- b) La localización de yacimientos mineros y nuevas riquezas geológicas.
- c) La detección de correlación entre los procesos biológicos y químicos.
- d) La localización de focos contaminantes en la atmósfera, tierra y aguas.
- e) Las concentraciones de placton y la distribución de gradientes térmicos,

para el mejor aprovechamiento de recursos tales como los piscícolas.

f) Las estructuras geofísicas del planeta para estudio de sus posibilidades.

g) La detección de nuevas posibles fuentes energéticas de todo orden.

MEDECINA y BIOLOGIA

Se dice que son los médicos y los biólogos quienes más se han beneficiado de los vuelos tripulados en el Cosmos. Y esto es estrictamente cierto porque por primera vez en la historia de la medicina se ha estudiado profundamente al cuerpo humano sano. Para hacer vivir a un hombre en un ambiente hostil -como es el espacio interplanetario- era preciso conocer los márgenes vitales de un organismo plétórico de facultades bajo todo tipo de situaciones. De este modo se ha motivado el desarrollo de una infinidad de técnicas preventivas y de calidad de vida, con el fin de mantener la salud mucho antes de que se presente la enfermedad. Citaremos como ejemplos:

- el "bastón de laser" el cual, mediante la emisión de rayos luminosos que detectan los obstáculos, permite al ciego avanzar con la misma seguridad que si viera.

- el "conmutador visual" (unas gafas especiales) permite a pacientes que no pueden mover brazos ni piernas, manejar libros, marcar números telefónicos, accionar sillas de ruedas, conectar electrodomésticos, etc.

- los nuevos sistemas de vigilancia automática de pacientes, que permiten controlar desde París (por ej.) a un enfermo del corazón aun cuando se encuentre volando sobre el Atlántico, y que son del tamaño de un paquete de cigarrillos.

- las técnicas de esterilización elaboradas para explorar la Luna y Marte, se están aplicando al diseño de quirófanos y hospitales.

- el láser utilizado en la "cirugía sin bisturí" y como instrumento para el diagnóstico.

- y, entre otros muchos, los métodos para el desplazamiento de inválidos basados en los sistemas empleados por los vehículos lunares.

MATERIALES

Otra de las repercusiones más importantes de los esfuerzos tecnológicos que ha requerido la carrera espacial, es la obtención de una gama amplísima de materiales nuevos, que a la vez son fuertes, resistentes, flexibles, irrompibles, sin tensiones internas, aptos para altas temperaturas y presiones, delgados y ligeros.

De este modo para la arquitectura, las obras públicas y la ingeniería se abre una nueva era de libertad de diseño, ya que existen los materiales adecuados para las situaciones más audaces. La construcción de aviones, coches y barcos se ha visto ya revolucionada, y el "boom" de los materiales aislantes y adhesivos está profundamente influenciado por el progreso espacial.

Como dato anecdótico, está un saco de dormir de alpinista, de un nuevo material creado para los trajes espaciales que es capaz de resguardar al deportista a 22 C con temperaturas exteriores de -50 C, y que no ocupa más que un pañuelo.

FUENTES DE ENERGIA

Si bien la investigación espacial requiere grandes aportes energéticos, el espacio es susceptible de convertirse en el mayor generador de energía para el hombre (futuros paneles solares gigantes). De todos modos, los generadores miniaturizados y la energía solar han dado sus primeros pasos (quizás los más comprometidos y eficaces) en el cosmos.

OCEANOGRAFIA

Habida cuenta que dos terceras partes de la Tierra están cubiertas por el agua, el localizar las corrientes marinas, trazar los mapas costeros, descubrir tempestades, evaluar el valor de los bancos de peces y proteger a las especies marítimas, es una labor genuina para un satélite. Los oceanógrafos

han multiplicado por 5 sus conocimientos en estos años.

ASTRONOMIA y GEODESIA

Dentro del campo científico, la astronomía y la geodesia han sido las más beneficiadas de la puesta a punto de la investigación espacial. Los cinturones de radiación de Van Allen, la determinación exacta de la forma del geoide, la ampliación del horizonte astronómico en varios cientos de años-luz gracias a los telescopios en órbita, la astronomía en bandas no visibles, y la minuciosa exploración de los planetas, eran impensables antes del "bip, bip" del Sputnik.

CIENCIAS EMPRESARIALES y PLANIFICACION

Nunca ningún empresario tuvo a su cargo la administración y coordinación de una empresa tan ambiciosa. Armonizar y conjuntar a un equipo de más de 2 millones de personas, distantes entre sí y con distinta idiosincrasia profesional, requiere un esfuerzo imaginativo y el desarrollo de nuevos modelos de actuación. Las enseñanzas y experiencias adquiridas son de inestimable valor. El hombre sabe ahora que es capaz de desarrollar un esfuerzo conjuntado y alcanzar los objetivos más audaces con tal de planificar ordenada y cuidadosamente cada una de las etapas de trabajo.

MINIELECTRONICA

Entre otros, los circuitos impresos, la potenciación total de la transistORIZACIÓN, las técnicas de grabación ultrarápida tanto de sonido como de vídeo, y la popularización de las calculadoras de bolsillo, como consecuencia indirecta de los avances en cibernética requeridos en las misiones espaciales, son conquistas de la tecnología astronáutica que han sido rápidamente asumidas por la sociedad.

EQUILIBRIO ESTRATEGICO

Incluso la Antiastronáutica merece citarse en este somero balance. La existencia de los satélites espías ha contribuido a consolidar el equilibrio entre ambos bloques y posibilitar el deshielo, dado que en el Pentágono y en el Kremlin conocían a la perfección los recursos y maniobras del otro bando. La firma de la paz en la última guerra árabe-israelí, con la separación de tropas consiguiente, fue posible gracias a las fotografías de estos satélites.

EDUCACION

El último gran sueño de W. Von Braun se ha hecho ya realidad en la India con el ATS-6. A través de programas de televisión emitidos desde el satélite se ha hecho llegar a cada aldea del vasto país, la cultura y la enseñanza, las técnicas de cultivo y los consejos médicos. Es muy posible que sea la Astronáutica la única capaz de cubrir la gran laguna de los deberes de nuestro tiempo: la escolarización de toda la población y el acceso indiscriminado a la enseñanza superior de gran calidad.

Si el amable lector ha tenido la paciencia de seguirme hasta aquí, creo que comprenderá lo falso de la acusación de derroche vertida sobre la Astronáutica, desde el momento en que esos millones de dólares han generado cientos y cientos de puestos de trabajo por un espacio de 20 años.

Si al terminar estas líneas se comprende que, por encima de todo, la verdadera conquista de la astronáutica, es la visión de nuestra maravillosa casa azul como un insignificante punto del Universo, en el que sus 4000 millones de habitantes se deben sentir hermanados, habré cumplido mi objetivo.

Ah!. Un último dato, 84 hombres y 1 mujer han vivido ya 1 año 277 días 16 horas 24 minutos y 28 segundos en el espacio. (1). Algo más que un malabarismo: un triple mortal sin red.

Juan Manuel Pérez

29 Mañana Miembro de la Agr. Astronáutica Españ.

(1) Se ha excluído el vuelo del Soyuz 26 por encontrarse en órbita todavía

LA UNIVERSITAT NO FUNCIONA. OH! MARAVELLA DEDUCTIVA;
 FUNCIONAS TÚ?

JA HO DIU. ALTRE VEGADA AMB LA TEVA?

El cambrer va cap a la cafetera elèctrica; allà lluny, veu
 els guardies municipals desplegant-se i la cara se li il.lumina
 de satisfacció.

NOO.....SENYOR

Home, demana-li.

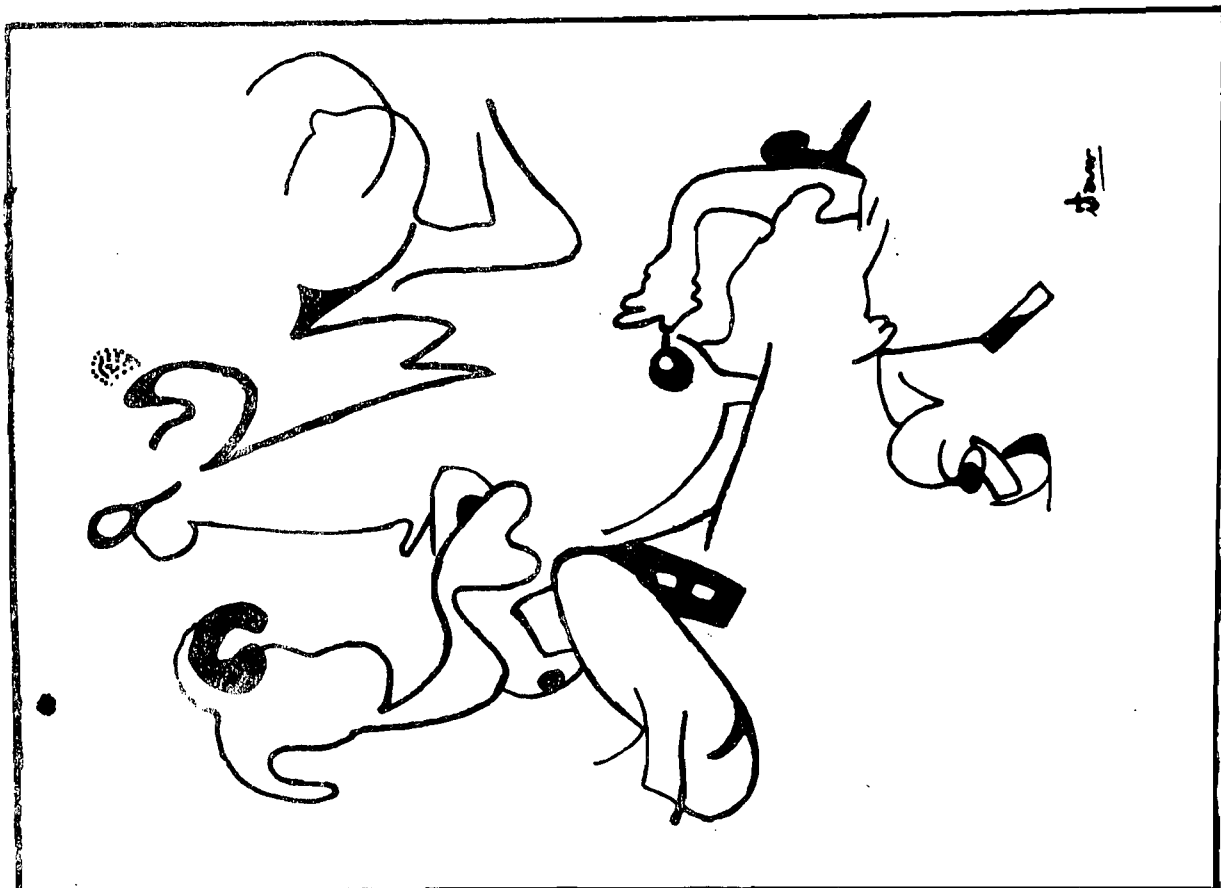
Tu sempre a veure arribar el tren, oi?

havia estat el primer en aconseguir-lo, era en el mes d'agost
 al pont d'Alagón.

CLATACLOC

no paro per no gastar gasolina, jo ja he complit. " en la
 Falange mi capitán ".No et donà resultat!

P.R.V.

VOLDRIA

(respecte a la revista)

Que no es polititzes i que no tardés tant a sortir com per oblidar que existeix, ni tant poc com perque es nòti a les butxaques.

PREGUNTO

Es podrien solucionar els problemes de manca de coneixements d'anglès, informàtica,... a nivell de facultat, en lloc de muntar-se cadascu el seu rotllo particular.

PROPOSO

Crear una bustia oberta, a la revista, a on s'informés de possibles "chollos" (per exemple en lo referit abans als cursos d'anglès), viatges, experiències de la gent, activitats culturals fora de la universitat..... i tot alló que pugui interessar a algú; com ara:

- Si no saps a on treura a pixar la "chorva", portala a
....., de puta mare, paraula.
- Si vols fer muntanya hi ha un grup a la facultat (no ho diguis a ningú)
- El Torra es casat i te fills.
- La nova taula de ping-pong de la planta 3 es producte de l'explo-tació dels estudiants per part de la internacional-fill-de-puta; alguns elements anarcos amenaçen destruir-la si no poden colectivitzar-la, (per allo de o tots o ningú)
- Si el tant per cent de tios que no saben el que es la CAF, multiplicat per el nombre d'alumnes de la facultat es superior a 6×10^4 . Vol dir que hi ha gent dins de la CAF que no saben el que és. (es demostre trivialment).

SI TOTHOM no te ganes ni temps de fer un article podria almenys participar a la bustia; aixó sí, lo mes breu possible, sense afany de lucre i sense pasarse.

SENTENCIO

FATXA QUI ES PERDI EL CARNESTOLTES !

itauir

Nota de la redacció: Com ja hem dit altres cops, volem que la revista sigui de tots i per tots. La bústia a que et refereixes es troba a la Biblioteca. (Planta 2). Mercès.

CARTA ABIERTA

Cuando apareció el segundo número de la revista, había un artículo que no apareció debido en parte a su mala redacción y en parte a que se consideraba un ataque exagerado a los medios utilizados por los profesores para medir la capacidad de los alumnos delante de tal o cual asignatura. Miro y remiro el contenido de dicho artículo y no puedo ni veo manera de callar su contenido.

En primer lugar, mi crítica, que creo comparten muchos de los compañeros de esta facultad, y lo que es más importante, los que ya no están aquí, combate el sistema empleado, no a las personas que lo emplean; lo cual no quiere decir que los deje impunes y exentos de responsabilidad, que para mi es claro que la tienen. Veamos un ejemplo:

Torra, personaje bien asentado en esta casa, tiene unos criterios para él bien claros: Hay dos tipos de personas: las que pueden seguirle y las que no; lo demás no importa. Las del primer lugar forman la élite a la cual pertenece y las del segundo quizás sirvan para picar piedra (si pasan el correspondiente examen, claro). Los criterios; para él clarísimos y para nosotros irrefutables, se traducen en gente decepcionada o matriculada en otros cursos o facultades pero con la reliquia de la "termo" colgada; y si no bien claro es el significado de algunas pintadas (que no son para disimular la vejez de la pintura de algunas paredes), o el número de matriculados en el grupo tarde que parece supera "un poquito" al de mañana, o el número de hojas de examen entregadas en un examen Vidal-Torra conjunto (Vidal 10....Torra 1).

Evidentemente, si el señor Torra lee esto no cambiará de opinión, entonces le expongo la mía, que la tomé hace bastantes años de un profesor de resistencia de materiales:

A poco de comenzado el curso, y respecto a los exámenes indicó que para él parecía correcto: "En una clase hay alumnos poco dotados o con grandes problemas, alumnos muy dotados y con posibilidades, y el resto que es la mayoría de la clase. Si una clase se desarrolla de forma normal deben aprobar todos los del segundo y tercer grupo o con pocas excepciones. Si esto no ocurre, el que no vale es el profesor."

Hasta aquí parece que sólo me ocupe de los que ni hay manera de echarlos ni de que caigan de criterio, pero es que creo que hay cosas más graves por lo que significan, y es el caso de muchos P.N.N. que aplican criterios similares, pero con el agravante de no tener ni una experiencia ni un bagaje de conocimientos que es claro los otros poseen.

Para mí es bastante poco decente que una persona que a duras penas sabe hacer determinados problemas se coja un ejercicio (casi siempre resuelto) de determinado libro, y utilice criterios exigentes para los que examina; como caso y por aquello de que ya no está aquí podríamos poner el de Gómez, pero es que tiene más parientes que una familia andaluza (eso no quiere decir que no haya de buenos, que quede claro; y si alguno se pica es que...).

Veo que me estoy extendiendo demasiado, y para no restar espacio en la revista expondré para acabar lo que creo que puede y no puede ser y las soluciones:

1º No puede ser que un alumno saque:

	IPARCIAL	2º PARCIAL
Teoría	0	10
Problemas	10	0

Exámenes realizados por mí y ambos (teoría y práctica de problemas).

No puede ser que el típico alumno que estudia una semana antes (en el mejor de los casos) apuebe y el que cada día se quita horas de dormir suspenda (entre otras cosas porque se duerme en el examen.

3º No puede ser que el que cada dos por tres se equivoca en la pizarra tenga derecho a quitar puntos por los errores tantos cometidos.

4º No puede ser que se escoja al profesorado por el nº de conocimientos y no por la capacidad para expresarlos.

5º Que los que pueden hacer algo directamente e inmediatamente se laven las manos y se dediquen a la solución particular de sus problemas.

6º Que las personas que trabajan se les apliquen criterios injustos de por sí y se les limiten igualmente las convocatorias.

No sigo porque hay infinidad de cuestiones parecidas y lo que importa es lo que se puede hacer que es:

1º Reunión de todos los alumnos interesados para concretar posibilidades y acciones.

2ª Reuniones con los profesores para negociar sistemas posibles distintos y soluciones inmediatas.

Con esto sólo deseo que se de a conocer un problema que es grave, en ningun momento deseo fastidiar a nadie y espero que sea para que la Universidad vaya mejor y no como ahora.

Si a alguien interesa se me puede encontrar en 2ª mañanas, lunes, miercoles y viernes de 11 a 1.

MIGUEL HIDALGO

2ª FISICAS. POR MUCHO TIEMPO

llibertat d'expressió

Aquests passats dies el cas dels Joglars i de la Revista Saida, ens han fet pensar un cop més i recapacitar en quin és el nostre estat actual en aquest país.

Sería difícil sintetitzar les molt diverses opinions que s'han produït, i les interpretacions que, a ram d'aquests fets, s'han fet d'altres coses. Sí podem dir que condemnem aquests fets, lamentables desde tots els punts de vista, pel que suposaran impedir el lícit dret d'expressar-se dels ciutadans en una democràcia, i també la lícita defensa de les persones ó institucions del que interpretin com difamacions, però mai mitjançant la força, ó atribuint-se drets no comuns a tothom. Llibertat d'expressió!

A veces preferiria ser y sentir como la mayoria de gente en este " " edificio. Esconder la realidad y vivir de ilusión en ilusión. Pero yo no puedo tener ilusión en ir de aprobado en aprobado, y llegar a ser físico, escondiendo mi realidad ante los demás y mi misma.

No me puedo sentir bien ni conmigo ni con los demás, en un lugar en el que se es capaz de seguir adelante gracias a un montón de falsas ilusiones que nos impiden el quedarnos parados frente a todo lo que existe en nosotros mismos y a nuestro alrededor.

Está muriendo en nosotros el único sentido verdadero de la vida. Pocos son los capaces de amar, porque el amor pertenece a la realidad y lo natural que está muriendo en nosotros.

Cada día me siento más espectadora cuando entro en este " " edificio. Solamente en los días que me invade un poco de buen humor soy capaz de estar dentro, aunque tampoco aguanto mucho tiempo.

No vale la pena llegar a ser físico en estas condiciones. No vale la pena vivir en este mundo falso, alimentado de idealismos falsos.

Puedo parecer ante muchos una persona que sólo sabe lamentarse, y no sabe ver el lado bueno de ciertas cosas. Pero, precisamente, porque se las cosas tan bonitas que existen y vale la pena vivirlas, me encuentro en este estado, posiblemente lamentable.

Me asusta la idea de que llegue el día en que los hombres ya no sean capaces de amar y comunicarse. Estamos perdiendo con tanta palabra y superficialidad el divino silencio de la comunicación y el amor; y si alguien tiene la culpa de que ésto se pierda somos nosotros, la persona humana.

CONGRÉS UNIVERSITARI CATALÀ.

El III C.U.C. és una iniciativa de les Universitats de Catalunya adreçada a tot el poble català a fi de que reflexioni sobre la situació actual dels estudis superiors i prengui decisions sobre el futur immediat de les institucions universitàries en una Catalunya lliure i autònoma.

El III C.U.C. es desenvoluparà en dues etapes:

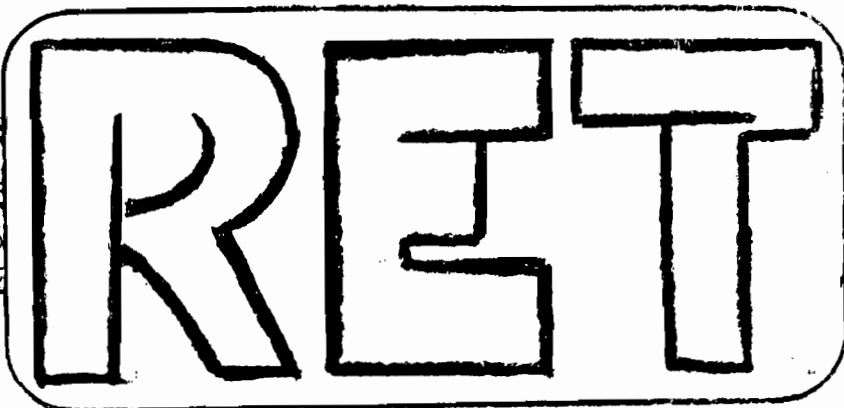
1ª etapa, de novembre 1977 a primavera 1978: estudi i elaboració de les diferents ponències del Congrés.

2ª etapa, primavera del 1978: sessions públiques i conclusives de les ponències i sessions generals i finals del Congrés. Designació de comissions per posar en pràctica les resolucions del Congrés.

Ponència 1, Antecedents històrics fins el 1939. Ponència 2, La Universitat en el període 1939-1976. Ponència 3, Universitat i societat. Ponència 4, Els problemes de la docència. Ponència 5, La recerca a la Universitat. Ponència 6, Govern, administració, estructura i control de la Universitat. Ponència 7, Infraestructura i planificació territorial. Ponència 8, Finançament de la Universitat. Ponència 9, El professorat. Ponència 10, Els estudiants. Ponència 11 El personal no docent. Ponència 12, La universitat en el procés de canvi actual.

Totes les persones, universitàries o no, interessats en participar en les tasques del Congrés poden comunicar-ho al secretariat, per formalitzar la inscripció.

SECRETARIAT C.U.C. FACULTAT DE MEDICINA (HOSPITAL DE SANT PAU)
Avda, St. Antoni Mè Claret 167 Barcelona 13

JA TENIM TÍTOL!, segons el seu autor, "RASSI", el motiu de posar-li RET és perquè és un veritable ret a l'inactivitat cultural d'aquesta facultat. El guanyador rebrà com a premi...una pilota de ping-pong!

t.r
isi
t.r
sió
ret

et.ret
ques r
et.ret
d'acti
ret.re

VAGUERIA ESQUINÇADORA DE CINC MINUTS

Fer-se càrrec del que és la sigma àlgebra és com xollar el borrec sense tisores, que ve a ésser el mateix que estisores, però fet al biaix: és a dir diagonalitzat respecte la diagonal principal.

No cal doncs perdre el seny, perquè la claretat serà a la bonhomia del qui escolti, asèptica sensia (o emmetzinament fastigós com la bunera), del fruit assaonat.

Madur i no tendre, madur com la fraga roja, sensat i no immatur; perquè tú, benvolgut amic meu, ets arterós com la folla fembra, diluïble com el glaç. Com un caquerot.

Decandir-se, poc a poc, envoltat per la neula, amb aticisme atipador, atorollat com un mico. Alçaprem, kòdak, flastomia,...?

PERE VALLS